

Den argumentation, man bruger i dag for at stemme ja, ville jo så være den samme i 2006, medmindre Socialdemokratiet indtager det, jeg synes er den helt korrekte opfattelse, at besættelsen må ophøre. Er det det, Socialdemokratiet til den tid vil meddele?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

I vores optik og i øvrigt også i FN's er der ikke længere tale om en besættelsesmagt.

Vi befinder os i Irak efter ønske – invitation om man vil – fra den midlertidige irakiske regering og i henhold til FN-resolution 1546, der taler om, at okkupationsperioden er slut; der er ikke længere besættelsesmagter i Irak i henhold til FN's opfattelse, vi er del af en multinational sikringsstyrke i dag.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Hr. Frank Aaen for den anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen det, jeg savner i den her diskussion – for det ser ud, som om man finder en eller anden relativt vilkårlig argumentation – er svar på, hvad der er anderledes i 2006 end i dag. Det er jo ikke til at få øje på, det er jo sådan et eller andet, man har taget ned oppe fra luften.

Man må da finde ud af, om man vil kritisere USA's besættelse, den danske deltagelse i besættelsen, og den politik, der føres med bombing af Falluja, med myrderier adskillige steder rundt omkring, med fangemishandlinger og med alt, hvad der foregår. Man må da vælge side og afgøre, om man synes, at det her er en god sag, vi er i gang med, eller om det er noget, der skal bringes til ophør så hurtigt som muligt, og det gør vi jo mildest talt ikke ved at stemme for det forslag, der er fremlagt i dag.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Vi ønsker, og det ligger jo også i vores bemærkninger og vores holdning, en exitstrategi for det her, og den mener vi at vi skal starte nu at tilrettelægge. Vi så gerne, at regeringen gjorde det og fandt ud af, hvordan vi kommer ud af Irak på en god måde, også op til juli 2006. Og hvis der er brug for en dansk militær indsats, så bliver det ikke i den form, vi kender i dag, det bliver i givet fald under andre forudsætninger. Jeg har

nævnt det flere gange her, træning via NATO – vi kan desværre ikke deltage med EU-aktiviteter, EU kommer nemlig også ind i Irak på forskellig vis – eller også under FN.

Men den nuværende form som del af en multinational sikringsstyrke ønsker vi bragt til ophør senest i juli 2006.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes, det er meget interessant at høre hr. Per Kaalunds fremlæggelse af Socialdemokraternes syn på det her spørgsmål. Og jeg kan da ikke lade være med at konstatere, at så vidt jeg forstår Socialdemokraternes udmeldinger, så kan man støtte, at vi også efter juli måned 2006 bistår med praktiske ting omkring genoptræning osv. i forbindelse med den civile opbygning af det irakiske samfund. Men man vil ikke fra socialdemokratisk side deltage med sikringsstyrker, altså rene militære opgaver, efter juli 2006.

Hvis man så kigger i den vurdering, vi har fået fra Forsvarets Efterretningstjeneste, under punkt 1 og punkt 11, hvor det jo klart fremgår, at den sikkerhedsmæssige situation ikke bliver klart forbedret i løbet af de næste 2 år, virker det da lidt hult at påstå, at man gerne vil bidrage med den civile opbygning, men at man ikke vil stille folk til rådighed for at sikre dem, der forestår den civile opbygning.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det er vores opfattelse, som jeg også har givet udtryk for i min ordførertale her i dag, at vi gerne ser en intensiveret indsats omkring træning af irakiske styrker i højere tempo, også gerne med øget bidrag fra dansk side i forhold til beslutningsforslaget her.

Kl. 20.40

Vi mener, at der ligger et incitament til, at irakerne også selv, skal vi sige sætter farten noget op i retning af at kunne overtage de sikringsopgaver. Og så vil vi i øvrigt se på en vurdering af det geografiske område nede omkring Basra, hvor Danmark befinder sig, som jo er meget forskelligt fra andre dele, specielt Bagdadområdet.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Men hvem er det så helt konkret, der skal forestå den rent militærmæssige sikkerhed for de mennesker, som Danmark eventuelt bistår med rådgivning og udvikling og uddannelse osv., dem,